

Antykomunizm zremiksowany

„Lewackie” lesbijki zestawione z cenionym na prawicy Kornelem Morawieckim? Brzmi zaskakująco – ale tylko z punktu widzenia obecnych podziałów ideowo-politycznych. Być może w latach 80. XX w. nie byłibyśmy zdziwieni.

Wtedy różne nurty „walki z opresją” wspólnie działały przeciwko komunizmowi, oskarżając go o ograniczanie wolności na wszystkich polach, nie tylko tej rozumianej politycznie. Zajrzyjmy do YouTube, do profilu Jacka Protasiewicza, dziś eurodeputowanego Platformy Obywatelskiej. Jest tam relacja wideo z wrocławskiej manifestacji NZS z października 1989 r. przeciwko komunizmowi w NRD (http://www.youtube.com/watch?v=7h_g12FD_VI). Na jej czele idzie – a także – sam Protasiewicz. Obok niego w pewnej chwili pojawia się uśmiechnięty Maciej Kurowicki. Obecny lider zespołu Hurt był w tamtych latach fotoreporterem, współpracował z zachodnią prasą. Udzielał się też m.in. w Pomarańczowej Alternatywie. Lider Hurtu i europoseł PO pikietujący konsulat niemiecki we Wrocławiu? To kolejne zaskakujące zestawienie. W dodatku uzyskane nie poprzez połączenie kilku fotografii w jedną serię, ale jak najbardziej „realne”, utrwalone kamerą. Tyle że w innej epoce. To, co dziś wydaje się śmiałym internetowym remiksem, może być niegdysiejszym (albo przyszłym?) „realem”.

Pinior bloguje, Frasyniuk lansuje domenę

Liderów dawnej opozycji antykomunistycznej bardzo łatwo znaleźć w Internecie. Wynika to w dużej mierze z tego, że po 1989 r. wielu z nich

zaangażowało się w życie polityczne. Ikoną polskiej blogosfery politycznej jest Ryszard Czarnecki, europoseł Prawa i Sprawiedliwości, w latach 80. szef NZS na Uniwersytecie Wrocławskim. Był pierwszym regularnie blogującym polskim politykiem. Jego internetowa twórczość nie budzi już takich emocji jak kilka lat temu, ale trzeba oddać Czarneckiemu, że stworzył własne, internetowe miniimperium. Swojego bloga prowadzi jednocześnie w kilku miejscach – m.in. na własnej stronie (<http://www.ryszardczarnecki.pl/pl/?page=blog>), w Onecie i w Dolnosluzakach.pl. Pisze codziennie, od czasu do czasu zamieszcza swoje komentarze także w formule wideobloga (<http://www.ryszardczarnecki.pl/pl/?page=videoblog>). Blogować próbował Józef Pinior, jeden z legendarnych liderów podziemnej Solidarności we Wrocławiu, później m.in. europoseł lewicy. Jako internetowy publicysta nie jest zbyt konsekwentny. Ale można poczytać jego stare wpisy m.in. w blogu na należącej do Money.pl platformie Bblog.pl (<http://jozefpinior.bblog.pl/>) oraz w Dolnosluzakach.pl (<http://jozefpinior.dolnosluzacy.pl/>). Pinior blogował także w serwisie Socjaldemokracja.pl, uruchomionym w 2007 r. przez SdPI (http://www.pardon.pl/artukul/2369/sdpl_ma_wlasna_platforme_blogerska). – Internet cieszy się zaufaniem, bo w ostatnim czasie

Grupa
Europejskich
Konserwatystów
i Reformatorów

Aktualności

Kalendarium

W Parlamencie Europejskim

Blog - Pamiętnik Osobisty

VideoBLOG

Reportaże ze świata

Ryszard Czarnecki w prasie

Oświadczenia

Życiorys

Fotokronika

Blog - Pamiętnik Osobisty

20 czerwca 2007

Wyobraźmy sobie pomnik, który sam podkłada bombę pod własny cokół. Odpalony ładunek wybucha, pomnik szlag trafia. To historia Józefa Pinióra - niegdyś legendy "Solidarności", dziś najbardziej gorliwego wykonawcy polityki Międzynarodówki Socjalistycznej.

Kiedys ukrył olbrzymią - jak na początek stanu wojennego - kwotę 80 mln zł, należącą do "Solidarności" (pieniądze te przechowywał ks. kard. Henryk Gulbowski), teraz należy do radykalnego skrzydła PES (Partii Europejskich Socjalistów) - radykalnego w sensie prezentowania niechęci do Polski.

Tak było, gdy Piniór, niespodziewanie dla wielu (choć nie dla wszystkich) zaśpiewał w europarlamentarnym, antypolskim chórze lewicy postkomunistycznej, socjalistów, zielonych i liberałów piosenkę o "Wieżniach CIA w brzydkiej Polsce - koniu trojańskim USA w Europie". Piniór występował w tej sprawie w tożsamy prokuratora namiętnie oskarżającego Polskę i polskie władze o nielegalne przetrzymywanie więźniów podejrzanych o terroryzm i potajemną pomoc CIA. Grzmiał i na forum PE, licząc się z kolegami - socjalistami w atakach, i na administrację USA i na polską, i na specjalnej, nadzwyczajnej komisji śledczej powołanej do wyjaśnienia tej sprawy (byłem członkiem tej komisji - hadko było tego słuchać).

jest narzędziem ludowym – mówił Józef Piniór w maju 2010 r. podczas jednej z debat Habeas Loungę we Wrocławiu. – Media centralne są bardzo upolitycznione. Ale to jest akurat przykład na to, że w Polsce działa oddolna, obywatelska demokracja. Notabene, gdy w 2007 r. Czarnecki ostro zaatakował politycznie Pinióra, zrobił to właśnie w swoim blogu (http://www.ryszardczarnecki.pl/pl/?page=blog_tresc&id=1130). Inny historyczny lider wrocławskiej Solidarności – Władysław Frasyniuk – nie oddał się pasji blogowania. Ale próbował wykorzystać siłę Internetu w inny sposób: w 2005 r. nadał kierowanej wówczas przez siebie partii nazwę Partia Demokratyczna – demokraci.pl. Był to bodaj pierwszy w Polsce przypadek, gdy domena internetowa stała się częścią nazwy ugrupowania politycznego.

E-archiwa opozycji

W Internecie są coraz bogatsze archiwa dotyczące działalności podziemia politycznego z lat 80. Całą rodzinę własnych stron ma Solidarność Walcząca

(<http://www.sw.org.pl/>). Warto zajrzeć zwłaszcza na jej wrocławski portal (<http://www.sw.org.pl/index.html>), gdzie w zakładce „Historia” znajdziemy m.in. książkę Mateusza Morawieckiego *Geneza i pierwsze lata Solidarności Walczącej* (http://www.sw.org.pl/h_mat.html) oraz podstawowe dokumenty dotyczące działalności tej organizacji w latach 80. Swoją stroną ma Pomarańczowa Alternatywa (<http://www.pomaranczowa-alternatywa.org/>). W sekcji „Historia ruchu” znajdziemy m.in. notkę o jej liderze – Waldemarze „Majorze” Fydrychu, odbitkę tekstu jego słynnego „Manifestu surrealizmu socjalistycznego” oraz zdjęcia z happeningów z lat 80. „Major” ma też blog w Onecie (<http://majorfydrych.blog.onet.pl/>). Pod koniec lat 80. XX w. we wrocławskich szkołach średnich działał Międzyszkolny Komitet Oporu. Dziś jego działania również przypomina specjalna strona (<http://mko.org.pl/>). Ciekawe archiwalia znajdziemy na stronie ruchu Wolność i Pokój (<http://www.ruchwip.org/>) – są tam nie tylko dokumenty z epoki, lecz także niemal

stustronicowa historia tej organizacji, napisana przez Annę Smólkę (http://www.ruchwip.org/doc/Miedzy_wolnoscia_a_pokojem.doc). Nieco zapomniana dziś jest działalność Federacji Młodzieży Walczącej – organizacji, która była bardzo widoczna na ulicach polskich miast pod koniec lat 80. Ale i ona jest przywracana naszej pamięci za sprawą własnej strony (<http://www.fmw.org.pl/>). Znajdziemy tam m.in. obszerną listę działaczy FMW (http://www.fmw.org.pl/index.php?option=75&action=category_show&cat_id=8&menu_id=550&page=291), która docelowo ma być uzupełniona o ich biografie. *Last but not least*, jednym z podstawowych źródeł wiedzy o opozycji lat 80., jest internetowa *Encyklopedia Solidarności* (<http://www.encyklopedia-solidarnosci.pl/>). Obecnie prezentujemy ponad 3900 biografów, ponad 1400 haseł przedmiotowych i około 90 tysięcy stron prasy podziemnej. Nieustannie pracujemy nad dalszymi – głosiła informacja na jej stronie głównej w drugiej połowie czerwca 2010 r. Krótkie biografie i zdjęcia kolejnych szefów dolnośląskiej „S” można znaleźć na jej stronie (<http://solidarnosc.wroc.pl/dzial.php?dzial=27&sort=g>).

Stan wojenny w YouTube

Trochę rozproszonych archiwaliów z lat 80. jest w YouTube. W profilu „Internowani” zobaczymy kilka wspomnień o stanie wojennym we Wrocławiu, nakręconych przez miejscowy oddział Telewizji Polskiej (np. <http://www.youtube.com/user/internowani#p/u/31/6ov3aLE-zpA>). W innym miejscu został zamieszczony znany film dokumentalny o Solidarności Walczącej – *Głową mur przebijesz* (<http://www.youtube.com/watch?v=qvPn6xBXjE>). Jest też relacja z jednego z ostatnich happeningów Pomarańczowej Alternatywy z 1989 r. (<http://www.youtube.com/watch?v=mlUFItoD6uk>). W profilu Warsztatów Socjologicznych można znaleźć m.in. krótkie wspomnieniowe wypowiedzi Władysława Frasyniuka z 1989 r. (<http://www.youtube.com/user/warsztatyorg#p/u/35/9RFeDm9cZVU>) i 2009 r. (<http://www.youtube.com/user/warsztatyorg#p/u/204/oWlh3IHJJGM>) oraz Kornela Morawieckiego z 2009 r. (<http://www.youtube.com/user/warsztatyorg#p/u/214/9I3yYeeKeY>). Dla poszerzenia i ubarwienia kontekstu wiedzy o tamtych czasach warto zobaczyć telewizyjną relację

o pracowniach komputerowych we wrocławskich szkołach z 1988 r. (<http://www.youtube.com/watch?v=7tSDe3xAUjw>) oraz techno-industrialny teledysk Tomasza „Mniamka” Stępnia, nakręcony w tym samym roku we Wrocławiu (<http://www.youtube.com/watch?v=56ciCbdpEF4>) – w tamtej epoce takie produkcje były pokazywane w małych galeriach i klubach studenckich. Ciekawe wspomnienie o wyborach z 1989 r. można zobaczyć w profilu Centrum Informacji i Rozwoju Społecznego (http://www.youtube.com/user/CIRSwEWROCLAWIU#p/u/45/_tdfuXjQJ6U).

Poradnik pomarańczowego hackera

Niektórzy dawni opozycjoniści zaangażowali się bezpośrednio w rozwój i promocję Internetu. Wiesław Cupała – matematyk, współtwórca Ruchu Nowej Kultury i Pomarańczowej Alternatywy – już w połowie lat 90. XX w. wydał książkę pt. *Internet: wirtualny przewodnik dla początku-*

jących hackerów. Obecnie zajmuje się rekrutacją pracowników dla firm z branży IT. Jerzy Karwelis w latach 80. był w zespole podziemnego Radia Solidarność we Wrocławiu. W latach 1994-2005 jako szef wydawnictwa Vogel Burda Communications odpowiadał za wydawanie znanych czasopism o nowych technologiach – m.in. magazynu *Chip*. Publicystykę internetową polubił Leszek Budrewicz, niegdyś w Solidarności, jeden ze współtwórców Studenckiego Komitetu Solidarności i WiP we Wrocławiu. W ostatnich latach m.in. pisywał w blogu Piąta Władza. Ciekawą pamiątką po wrocławskim przemyśle komputerowym z czasów PRL jest strona poświęcona nieistniejącym już zakładom Elwro, które produkowały m.in. słynne komputery „Odra” (<http://www.elwrowcy.republika.pl/>). Notabene, pracownikiem tej właśnie fabryki był Kazimierz Michalczyk, zastrzelony przez milicję podczas demonstracji w 1982 r. – najbardziej znana ofiara stanu wojennego we Wrocławiu.